

mig, men skal tværtimod slutte mig til Udvalgets Forslag under Nr. 1, hvorefter der i Stedet for Ordet „Sidebane“ sættes „Jernbane“, thi ogsaa jeg betragter det som en naturlig Fortsættelse af den vestjydske Bane. — Desværre er jeg ikke selv Sømand, saa at jeg ikke har kunnet have nogen anden Mening om Skibsarten imellem disse to Broer over Limfjorden end den, som jeg har kunnet indhente hos mine Teknikere, men jeg kan kun sige, at der ikke fra min Side — selv om jeg skal blive nødsaget til at komme til Thinget med Begjæring om Bidrag dertil — skal blive sparet Noget for at lette Skibsarten saa meget som muligt, thi jeg erkjender naturligvis, at ved Siden af den Betydning, som Banen har for visse Dele af Landet og navnlig ogsaa for Statskassen, er det et ikke mindre berettiget Hensyn, at man ikke lægger Skibsarten paa Limfjorden større Hindringer i Veien end absolut nødvendigt, naar man overhovedet skal have en Bro. Hvad Spørgsmaalet om de 800,000 Rd. angaar, da har jeg naturligvis det Haab, at Broen kan bygges for denne Pris, men forsaavidt den ikke kan det, anser jeg mig naturligvis heller ikke for berettiget til at kontrahere om denne Bros Bygning, forinden jeg dertil har modtaget yderligere Bemyndigelse fra den lovgivende Forsamling. — Hvad dernæst angaar det meget omdebatterede Spørgsmaal om Banegaardens Anlæg Ost eller Vest i Ribe, saa kjender jeg desværre ikke Lokaliteterne saa godt som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberty), men det forekommer mig, at man aldeles ikke har navnet det Hensyn, som for Teknikerne har været af nogen Betydning ved Valget af den østre Linie, nemlig Jernbanepladsens Beliggenhed som hævet over Stormfloden, samt den Beskyttelse, som Banen vil have gennem de bestaaende Landevejsdæmninger. Jeg ønsker ikke her at udtale nogen afgjørende Mening om dette Spørgsmaal, og ærede Medlemmer ville ogsaa se, at jeg ikke i selve Lovforlagets Text har givet nogenstund Bestemmelse derom, men jeg forpligter mig til at lade dette Spørgsmaal omhyggelig undersøge paaan, forinden der bliver Tale om at træffe endelig Bestemmelse om, hvorvidt Anlægget skal være Ost eller Vest i Byen. — Hvad endelig den af mig under Nr. 3 foreslaaede Ordning af Expropriationsforholdene angaar, da tør jeg antage, at man vil finde den rimelig og billig, siden Udvalget er gaaet ind paa den, og der heller ikke, saavidt jeg skjønner, er rejst nogen Invending imod det heri Thinget. Jeg skal kun sige, at jeg har havt den

Tanke at fremkomme med dette Punkt i et særligt Lovforslag, men efter den Anledning, som Udvalget har givet mig, og da jeg ikke kunde skjønne, at der var nogen Bamselighed ved strax i denne Lov at vedtage de foreskudne Bestemmelser derom, tillod jeg mig at stille Ændringsforslaget under Nr. 3, som jeg herved anbefaler til det høie Things Vedtagelse. — Hvad Forbindelsen med Norge og Sverige angaar, da tror jeg, at ærede Medlemmer overse, at en Dampskibsart imellem Gøteborg og Frederikshavn ikke blot har Betydning for Sverige, men ogsaa en meget væsentlig Betydning for Norge, fordi den meget let bliver den hensigtsmæssigste Vej, og i alt Fald den mindst ubehagelige Vej for al Persontrafik, naar Folk saa at sige kunne gaa til Lands til Gøteborg, og derfra paa en kortere Sørejse slippe over til Frederikshavn. Men der er en anden Grund, hvorfor det er ønskeligt at gjøre Noget for denne Route, og det er den, at man ikke synes derovre fra at være tilbøielig til at komme os imøde i den Henseende, i alt Fald naar vi ikke kunne byde dem Noget derfor, hvorimod der, som maatte ærede Medlemmer vide, har været etableret i Nar ikke blot en Route fra Frederikshavn til Christiania gennem det forenede Dampskibsselskab, men ogsaa en ugentlig Fart for den norske Regerings Regning til Frederikshavn, som jo formodentlig vil kunne fuldstændiggjøres, naar Trafikken maatte trænge paa ad den Vej. Hvad for Øvrigt Forbindelsen med Sverige angaar, da vil jeg gjøre opmærksom paa, at netop dette, at vi her vedtage en Lov om at bygge en Bro over Limfjorden, og at vi vise os tilbøielige til at gjøre Osse for at faae en Forbindelse mellem Gøteborg og Frederikshavn, turde i dette Dieblik have en ganske overordentlig Betydning, da der hverken er givet Koncession paa Banen: Gøteborg—Helsingborg, og der heller ikke — saavidt mig bekendt — er nogen særdeles stor Lyst hos svenske Kapitalister til at anbringe Kapitaler i denne Bane. Jeg tror derfor, at det netop nu er Tidspunktet til at vise, at vi ere beredte paa at tilbyde denne en god og bekvem Vej ned igjennem den jydske Halvø.

Tauber: Jeg kan ikke se, at der vil blive nogen større Sandsynlighed for, at Ribebanen vil blive fortsat Syd paa, naar vi uden videre bygge denne Bane, end naar der bliver optaget en saadan Bestemmelse i Loven som den af os foreslaaede. I begge Tilfælde er det den preussiske Regering, eller i det Hele taget Tydskerne, der maa bygge Banen Syd fra til os, og